

ΘΕΜΑ: Νομοσχέδιο για τους παλιννοστούντες

1. Το σχέδιο του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης για την αποκατάσταση των παλιννοστούντων ομογενών από τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ περιλαμβάνει ρυθμίσεις που κινούνται σε δύο βασικούς άξονες:

α) Στην ταχεία *τυπική* ένταξη των ομογενών στον ελληνικό λαό, μέσω της αναγνώρισής τους ως “παλιννοστούντων” και, τελικά, της διευκόλυνσης απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας.

β) Στην ομαλή *ουσιαστική* ενσωμάτωσή τους στην ελληνική κοινωνία, μέσω ειδικών διευκολύνσεων και παροχών κοινωνικού χαρακτήρα στους τομείς της στέγασης, της απασχόλησης, της επαγγελματικής κατάρτισης, της υγείας, πρόνοιας και ασφάλισης, καθώς και της εκπαίδευσης.

2. Αυτοί οι δύο άξονες συνιστούν πράγματι τον “κορμό” για μία ολοκληρωμένη νομοθετική αντιμετώπιση των θεμάτων των παλιννοστούντων. Είχε ήδη επισημανθεί στο συνημμένο σημείωμα της 27ης Απριλίου 1999 προς τη Β. Παπανδρέου και τον Ν. Θέμελη η ανάγκη για τη διευκόλυνση της χορήγησης της ελληνικής ιθαγένειας στους ομογενείς με επανεξέταση της σχετικής νομοθεσίας. Το ίδιο ισχύει και για την ουσιαστική κοινωνική ενσωμάτωσή τους, όταν μάλιστα ανάλογα μέτρα κοινωνικής πολιτικής συζητούνται ήδη στο πλαίσιο της ευρύτερης μεταναστευτικής πολιτικής.

3. Είναι, ωστόσο, προφανές ότι το περιεχόμενο των ρυθμίσεων ενός νόμου για τους παλιννοστούντες δεν ανήκει μόνον στην ευθύνη του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης αλλά αποτελεί αντικείμενο αρμοδιότητας περισσότερων υπουργείων. Συγκεκριμένα :

Στον άξονα (α) εμπλέκονται κυρίως τα Υπουργεία ΕΣΔΔΑ, Δημόσιας Τάξης και το Εξωτερικών.

Στον άξονα (β) εμπλέκονται τα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας, Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης, ΠΕΧΩΔΕ, Εργασίας, Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας-Πρόνοιας, Παιδείας και Γεωργίας. Στον άξονα αυτόν εντάσσεται βέβαια και το σημαντικό

οικονομικό κόστος που απαιτείται σχετικά, και που από πρώτη άποψη φαίνεται να μην έχει εκτιμηθεί ακριβώς.

4. Προκειμένου να προωθηθεί συντονισμένα η πρωτοβουλία, προτείνεται να προηγηθεί ο σχολιασμός του σχεδίου από όλους τους συναρμόδιους υπουργούς και, στην συνέχεια, να επιχειρηθεί η συναίρεση τυχόν διαφορετικών προσεγγίσεων. Στο στάδιο αυτό, καθώς επίσης και στην τελική διατύπωση του νομοσχεδίου, θα μπορούσε να προσφέρει τη βοήθειά του το Νομικό Γραφείο του Πρωθυπουργού.

5. Τέλος, θα πρέπει να προβληματίσουν δύο ειδικά ζητήματα στο σχέδιο, ευρύτερου πάντως ενδιαφέροντος, για τον τρόπο άσκησης της νομοθετικής πολιτικής.

α) Η προσθήκη μίας προφανώς *άσχετης* διάταξης (άρθρ. 27, “εκτέλεση έργων στο Άγιο Όρος”).

β) Η πρόβλεψη μίας *εντελώς αόριστης* νομοθετικής εξουσιοδότησης προς την εκτελεστική λειτουργία για τη ρύθμιση κάθε είδους θέματος.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1999